

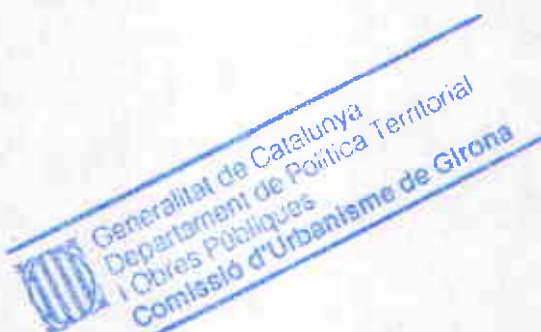
Generalitat de Catalunya
Direccio Gral. d'Urbanisme

AJUNTAMENT
DE SETCASES

NORMES SUBSIDIÀRIES
DE PLANEJAMENT

Servei d'Urbanisme de Girona
DILIGENCIAT

◇ MEMÒRIA ◇

MEMORIA DE L'EXPOSICIO PREVIA
SEGONS L'ART.125 DEL REGLAMENT
DE PLANEJAMENT DE LA LLEI
DEL SOL.

NORMES SUBSIDIARIES DE
PLANEJAMENT DEL MUNICIPI
DE SETCASES

Index de la memòria de l'exposició prèvia segons l'article 125 del reglament de planejament.

CAPITOL I: INTRODUCCIO

- 1.1.- Setcases
- 1.2.- Objecte i finalitat de les Normes Subsidiàries
- 1.3.- Adequació de les Normes Subsidiàries a la Normativa legal vigent.
- 1.4.- Redacció.
- 1.5.- Metodologia.

CAPITOL II: EL PATRIMONI NATURAL

- 2.1.- Introducció.
- 2.2.- El medi físic.
- 2.3.- El Clima.
- 2.4.- Xarxa hidrogràfica.
- 2.5.- Sòls.
- 2.6.- Vegetació.
- 2.7.- Recursos Naturals.

CAPITOL III: ANALISIS SOCIO - ECONOMIC.

- 3.1.- Demografia
- 3.2.- Distribució de la població.
- 3.3.- Població activa .
- 3.4.- Sector Primari.
- 3.5.- L'agricultura.
- 3.6.- La ramaderia.
- 3.7.- El bosc.

Sector Secundari

- 3.8.- La indústria.
- 3.9.- La construcció.
- 3.10.- Sector Turístic.

CAPITOL IV.- ESTRUCTURA URBANA

- 4.1.- Estructura Urbana.
- 4.2.- Patrimoni Arquitectònic i ressenya històrica.

CAPITOL V.- INFRASTRUCTURA I SERVEIS

- 5.1.- Xarxa viària
- 5.2.- Infraestructures hidràuliques i defensa de les riuades
- 5.3.- Abastament d'aigua.
- 5.4.- Depuració d'aigües negres
- 5.5.- Eliminació de residus sòlids urbans
- 5.6.- Equipaments

CAPITOL VI.- CONCLUSIONS DE L'ANALISI.

- 6.1.- Conclusió de l'anàlisi.

CAPITOL VII.- CRITERIS I OBJECTIUS DEL PLANEJAMENT

- 7.1.- Criteris i Objectius de Planejament.

CAPITOL VIII.- ORDENACIO PROPOSADA

- 8.1.- Ordenació proposada
- 8.2.- Resum de superfícies

CAP . I . INTRODUCCIO

1.1.- SETCASES

El municipi de Setcases (48,91 km²) forma l'extrem NW de la vall de Camprodon, a la capçalera del Ter, i el seu terme forma un gran semicercle amb la base als grans cims dels Pirineus axials,, al límit amb el Conflent i el Vallespir. El naixement del Ter, es troba al NW del Terme, a Ulldeter o circ de Morenç, sota les tarteres del Puig de Bastiments.

El poble de Setcases es troba al sector sud del terme, a la dreta del Ter, a la confluència amb el torrent de Vall-Llobre. D'acord amb les dades del darrer cens de l'any 1991, el municipi té 150 habitants censats, agrupats en aquest nucli urbà i no compta pràcticament amb masies o habitat dispers.

L'economia tradicional s'ha basat en la ramaderia, el carboneig i la recollida de llenya per a les fargues.

Actualment l'activitat principal ve lligada al turisme, que comporta l'existència de l'estació d'esquí Vall-Ter 2000 dins el mateix terme municipal.

1.2.- OBJECTE I FINALITAT DE LES NORMES SUBSIDIARIES

La situació urbanística del terme de Setcases, ve caracteritzada pel creixement d'edificació que han vingut experimentant durant els últims anys, els municipis de la capçalera del riu Ter. El desenvolupament turístic i l'expansió de l'esport de l'esquí en les pistes de VALLTER-2000, ha comportat un creixement d'edificació sostingut i unes expectatives iguals pel proper més immediat.

La necessitat d'ordenar aquest creixement, i principalment fer-ho compatible amb les característiques rurals i medioambientals d'aquest municipi de muntanya, fa necessari una revisió de l'ordenació urbanística actual.

Les normes subsidiàries que amb aquesta finalitat es redacten, hauran de preveure les característiques idònies de la nova edificació per mantenir l'imatge pròpia dels nuclis urbans i la seva integració en l'entorn natural que hi confereixen l'encant i l'atractiu turístic, que és a alhora directa o indirectament un dels principals motors de l'economia del municipi i probablement el factor més important per a l'estabilització de la població de fet, que a l'igual que la majoria dels petits nuclis rurals, ha anat perdent progressivament població.

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL
DIRECCIÓ GENERAL D'URBANISME

Document objecte d'aprovació inicial per la
Comissió d'Urbanisme de Girona en data 21 de
desembre de 1994.

LA SECRETÀRIA DE LA COMISSIÓ.

1.3.- ADEQUACIÓ DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES A LA NORMATIVA LEGAL VIGENT.

Degut a les característiques urbanístiques ja esmentades, les que s'aniran desglossant a la memòria, i d'acord amb les disposicions del Codi Urbanístic Català, es considera convenient la redacció d'unes Normes Subsidiàries de Planejament del municipi, segons l'article 91 b) del Reglament de planejament de la Llei del Sòl (art.4.5.3 184 R.334.Codi Urbanístic Català).

Aquestes Normes Subsidiàries es redacten d'acord amb els articles ja esmentats del Codi Urbanístic Català i concordants de la llei del Sòl i Reglament de Planejament.

1.4.- REDACCIÓ

L'estudi i redacció de les Normes Subsidiàries es realitza per un equip base format per: MIQUEL CAPDEVILA i ESTEVE COROMINAS, arquitectes amb la col.laboració de RAMON VILANOVA, XAVIER COROMINA, CARME MARCE, JORDI FIGUERES, treball de camp i delineació, CAROLINA GÜELL mecanografia i compaginació.

1.5.- METODOLOGIA

Per poder proposar els criteris i objectius del planejament, s'han estructurat els estudis previs en tres grans grups:

El Marc Natural. (Característiques geològiques, hidrològiques i de la vegetació).

Situació socio-econòmica i nivell d'equipaments. (Evolució i distribució de la població, equipaments).

L'estructura urbana i l'habitatge. Es a partir de l'anàlisi i la diagnosi feta en cada un d'aquests grups que es plantegen els elements per definir l'estratègia del planejament.

Del resultat de l'informació pública, s'en podrà deduir, tant la validesa de la metodologia, com de les propostes generals que es plantegen en aquesta primera fase.

Les dades que aquí es recopilen, s'extreuen en gran manera de l'estudi efectuat per la Direcció General de Planificació i Acció Territorial de la Generalitat de Catalunya per a la redacció del Pla General de Muntanya del Ripollès, que s'han complementat amb les dades del darrer cens de l'any 1991.

Les dades generals s'han extret a més del llibre de Llorenç Birba, "La Vall de Camprodon" i de les dades sobre el Ripollès de la "Gran Enciclopèdia Catalana. Aquestes dades s'han complementat amb l'informació extreta de l'Ajuntament i de l'elaboració feta a partir del treball de camp efectuat.

CAP. II. - EL PATRIMONI NATURAL

2.1.- INTRODUCCIO

S'ha recollit una informació geològica bàsica, que ha de servir com a informació prèvia en les Normes Subsidiàries dels municipis de Vilallonga, Llanars i Setcases.

Aquest estudi, tindria com a equivalent més pròxim el realitzat per elaborar el Pla Comarcal de muntanya del Ripollès.

En aquest cas però, l'abast és més reduït i enfocat vers els problemes més immediats, i des d'una perspectiva general. El treball quedarà doncs obert a fi donar-li un us que sigui el més flexible possible.

Bàsicament, hi ha un interès per a delimitar les zones inundables o amb poc drenatge, les àrees de risc per les seves condicions geològiques i per a conèixer les possibilitats de contaminació de les aigües subterrànies.

A partir d'aquesta proposta s'han redactat aquest informe, amb la finalitat de donar una visió general, de la geologia enfocada vers la planificació urbana.

2.2.- MEDI FISIC

Aquesta és una zona de valls estretes i d'elevada alçada mitjana, car a les capçaleres s'apleguen els cims més destacats de la comarca, des del Puig de Bastiments (2874 m) a l'oest, fins a Costabona (2464 m.) a l'est, passant pel pic de la Dona (2707 m), Puig de la Llosa (2503 m.) Roques Blanques (2454 m.) i Rocacolom (2502 m.). El relleu està condicionat per dos factors que han tingut una gran influència en el modelat: la plasticitat del rocam i les glaciacions quaternàries. Efectivament, el rocam format per gneis, una roca dura i, per tant, molt resistent a l'erosió, ha vist exagerades les seves formes ja abruptes per l'empremta glacial, de la qual en resten com a testimonis més visibles els circs del Congròs, Morens i Ull de Ter i les altres formes d'excavació glacial, com també la morrena lateral del Ter, però, a diferència de molts altres sectors del Pirineu axial català, no és possible de trobar llacs a les cubetes de sobreexcavació.

2.3.- CLIMA

Clima temperat humit de tendència mediterrània, que correspon a les parts baixes de les valls, fins als 1.600m aproximadament. Cada vall, però, presenta les seves particularitats. Així, a la vall mitjana del Ter, les temperatures són encara elevades i la pluviositat gira al voltant dels 900 mm. L'augment de l'altitud, cap a les valls de Ribes i de Camprodon, provoca un increment de les precipitacions, que superen els 1.000mm anuals, i un

descens de les temperatures mitjanes. Amb tot, les condicions locals encara permeten de diferenciar l'àrea de Camprodon, més humida i amb temperatures mínimes més extremes, i la de Ribes, un xic més seca.

Precipitació (mm)

Estació	Altitud	Hivern	Primavera	Estiu	Tardor	Any
Camprodon	988	197,2	322,7	368,8	315,0	1.203,7

El règim tèrmic de la comarca es caracteritza per unes mitjanes suavitzades a la vall mitjana del Ter que experimenten un descens progressiu en elevar-se per les valls altes.

Es pot observar que la pluviositat és la màxima de tota la comarca del Ripollès i que la temperatura exceptuant Núria, és la més baixa de tot el Ripollès.

2.4.- XARXA HIDROGRAFICA

La comarca del Ripollès s'estructura al voltant de la Vall de l'alt Ter, al qual desemboquen tot un conjunt de rius i rieres. A grans trets, la xarxa hidrogràfica s'orienta de nord a sud, encara que la capçalera del curs principal, el Ter, s'adapta a la direcció NO-SE de la línia fronterera, que coincideix, a la més important línia de cims.

El naixement del Ter es troba al NW del terme municipal de Setcases, a Ulldeter o circ de Morenç. Dins el mateix terme rep una sèrie de rierols i torrenteres, com els de Coma Ermada, de Coma de l'Orri, de Carbones, dels Forquets, de la Cabanassa, de Vall-Llobre, etc. que el converteixen, passada la població, en un riu fressós i de bon cabal.

2.5.- SOLS

El municipi de Setcases està situat dins de la zona Axial Pirenàica o zona antiga de la Serralada.

En aquesta àrea la Zona Axial, està composta bàsicament per materials paleozoics, sense descartar la possibilitat d'existència de roques precàmbrics.

La major part del territori estaria format per pissarres càmbriques i precàmbrics metamòrfics en la seva major part i quin gradient de metamorfisme va augmentant ràpidament de sud a Nord, de tal manera que en les proximitats del Costabona apareixen ja els gneis que conformen Ull de Ter i l'extrem nord del municipi. El massís de Costabona i els seus voltants, en canvi, es format per un massís granític d'edat posterior, que talla indiferentment tota la sèrie paleozoica.

En la vall apareixen els sòls fluvioglacials al·luvials formats per les aportacions del Ter, bàsicament llims i còdols pertanyents al Holocè dins del Quaternari.

2.6.- VEGETACIO

El Ripollès és una comarca on predomina el paisatge vegetal medi-europeu. Els paisatges mediterranis són gairebé inexistents i es limiten a alguns fragments d'alzinars que hi ha a les solanes de les valls inferiors.

El clima submediterrani representa una situació de trànsit; sec, en relació amb el clima medi-europeu, i humit, en el context mediterrani.

Així, com la vegetació presenta igualment caràcters intermedis. La regió mediterrània, que al Ripollès s'estén des de la base de la comarca fins als 800 - 1000 m. d'alçada, constitueix el domini potencial de les rouredes. Però tot i que, en conjunt, el domini climàtic de les rouredes submediterrànies és extens, no és habitual trobar-ne claps prou grans i són reservats.

Una bona part dels boscos meridionals és ocupada per la roureda de roure martinenc amb boix. Aquest és el bosc més típic de la regió submediterrània i recobreix les parts baixes de les valls del Ter i del Freser. L'arbre dominant és lògicament el roure martinenc, però s'hi troben exemplars de roure cerrioides i pi roig, que substitueixen el roure a la major part de les obagues.

Aquest últim constitueix arreu pinedes secundàries, ja sigui fent-se més abundant a les rouredes que els mateixos roures, o bé recobrint brolles i joncedes.

Al domini de la roureda de roure martinenc prosperen boixedes humides, que solen ésser etapes més o menys avançades de la degradació del bosc de roure climàtic.

Quant el bosc és destruït, el microclima esdevé més sec i assolellat: així, entre els prats de pastura del sector de les rouredes s'encabeixen encara les joncedes amb plantatge mitjà i el frenàs de marge.

En un estatge superior al de les àrees submediterrànies es situa la zona de muntanya mitjana plujosa, la qual experimenta unes condicions climàtiques de tipus medi-europeu que permet la instauració de vegetació que correspon al domini de vegetació es localitza fonamentalment a l'àrea dels Pirineus i Pre-pirineus, entre els 900 i 1.600 m. aproximadament. L'abundància d'aigua, garantida per unes precipitacions abundants, i la major duresa dels freds hivernals faciliten una vegetació tendra i de fullatge caduc.

La vall de Camprodon, més frondosa i frescal, veu com el paisatge de roureda es cenyeix a la part més baixa. A una altitud superior predomina la fageda i a la banda occidental, ja dins els estatges subalpí i alpí, el pi negre amb pastures humides i prats dalladors.

2.7.- RECURSOS NATURALS

Recursos de pastura de la Vall Alta del Ter.

	Prats Naturals	Pastius
Llanars	54	319
Vilallonga de Ter	90	45
Setcases	54	400

Recursos de Neu

Actualment, la comarca del Ripollès compte amb dues estacions d'esquí:

La de Núria i la de Vall Ter 2.000. L'àrea en la que es pot esquiar té un total és.de 330 ha i la seva proximitat a les àrees urbanes de Barcelona i, sobretot, Girona, els adjudica un potencial d'esquiadors considerable.

A Vall Ter 2.000, les condicions metereològiques- vents i orientació a l'est - no permeten uns nivells de neu gaire elevats ni prou duradors. es per això que les possibilitats d'ampliació dels llocs per esquiar actualment es limiten, segons el Pla d'Ordenació d'Estacions de muntanya, a l'ocupació de la zona de la riera de Portella, mitjançant l'instal.lació d'un telesquí de 275m. que augmentaria la capacitat total de l'estació fins als 1640 esquiadors hora.

CAPITOL III. - ANALISI SOCIO-ECONOMIC

3.1.- DEMOGRAFIA

Les dades demogràfiques són extretes de Pla Comarcal de muntanya del Ripollès, a les que s'han afegit les dades del darrer cens de l'any 1991.

L'anàlisi demogràfica es basa en el treball fet pel Centre d'Estudis Demogràfics, que fa referència al període 1950-1981, i en l'explotació de les dades dels padrons municipals d'habitants del 1986 i 1991.

Les dades demogràfiques i l'evolució de la població fan referència als tres petits municipis de la Vall del Ter, es a dir Llanars, Vilallonga de Ter i Setcases, a la que s'han afegit les dades de Camprodon.

Les dades d'aquests municipis estan en gran manera interrelacionades i els factors d'evolució seran en part comuns per a tota la vall.

S'assenyalaran aquí el comportament demogràfic dels darrers anys, i les principals tendències, posant en relleu els desequilibris demogràfics que avui afecten a tota la comarca del Ripollès.

3.2.- DISTRIBUCIO DE LA POBLACIO SOBRE EL TERRITORI

Globalment, el Ripollès, igualment que moltes altres comarques de muntanya, es caracteritza per una disminució contínua del pes de la població de les entitats amb població dispersa i per una progressiva concentració cap a les entitats amb població agrupada.

El Ripollès manté una certa estabilitat del nombre de municipi. La comarca ha passat de tenir 27 municipis, l'any 1960 tenir-ne 24 actualment.

Es pot afirmar, doncs, que el Ripollès es troba immersit en una dinàmica en la qual la pèrdua de població de les entitats situades a més altitud i, alhora, més petites provoca un reagrupament del poblament al fons de les valls i, per tant, un pes creixent del poblament agrupat respecte al dispers.

Evolució de l'índex de creixement municipal, 1950-1986
 (població de fet).

Municipi	Població 1950=100				Taxa de creixement anual acumulativa %				
	1960	1970	1981	1986	1951-60	1961-70	1971-75	1976-81	1982-86
Camprodon	93	86	83	80	-0,67	-0,71	-1,67	0,75	-0,74
Llanars	96	75	65	65	-0,33	-2,39	-1,39	-1,44	0,05
Setcases	71	59	55	60	-3,31	-1,77	-1,69	0,26	1,69
Vilallonga de Ter	80	60	51	49	-2,13	-1,99	-2,94	-1,86	-0,67
Total Comarca	104	101	99	94	0,42	-0,22	-0,54	0,01	-1,03

La Vall de Camprodon presenta una dinàmica cap al despoblament constant, entre el període 1950-1986, que efecte principalment les entitats de menys població. Entre 1950-1986 va perdre 1674 habitants (28,2%) i de representar gairebé un 18% de la població comarcal ha passat a un 13,6% del total de la comarca del Ripollès.

Evolució de la població (població de fet).

Vall de Camprodon

Any	1950	1960	1970	1981	1986	1991	1950-1991	
							V.abs.	%
Camprodon	1700	1681	2487	2376	2289	2188	488	28.7
Setcases	266	190	159	148	161	150	-116	-43.6
Vilallonga de Ter	877	703	571	452	437	429	-448	-51.08
Llanars	586	568	445	385	386	388	-198	-33.7
Index de Creixement	100	91.6	106.7	98	95.4	92		

Evolució municipal dels habitatges

Municipi	1960	1970	Habitatges		Increment Absolut	Increment Relatiu %
			1981	1991		
Camprodon	924	1155	1520	1561	637	68.9
Llanars	176	157	260	367	191	108.5
Setcases	68	72	167	181	113	166.2
Vilallonga de Ter.	179	196	255	333	154	86.0
Total Comarcal	9.868	12.026	13.788	14.962	5.094	51.62

Factors demogràfics (Període 1975-1979)

Municipi	Natalitat (per mil)	Mortalitat (per mil)	Creixement Natural (per mil)	Index estandardit. fecunditat
Camprodon	12,62	11,14	1,48	0,77
Llanars	11,02	11,02	0,00	0,71
Setcases	10,81	13,51	-2,70	0,83
Vilallonga de Ter.	7,44	14,88	-7,44	0,53
Total comarcal	12,99	10,59	2,40	0,80

La taxa de mortalitat del Ripollès, i de la Vall de Camprodon, està per sobre de la de Catalunya, com a conseqüència de tenir una estructura d'edats més envellida. El creixement natural és positiu, en la mitjana comarcal, n'obstant els municipis petits, a l'igual que a la resta de la comarca mostren valors negatius.

ESTRUCTURA DE LA POBLACIO

Estructura per edats i sexe

La distribució del Ripollès per grups d'edat mostra una clara tendència cap a l'envelliment de la població: el grup de joves (entre 0-14anys) representa el 17,7% de la població; el d'adults (entre 15-64 anys) el 65,6% i el de vells (de més de 64 anys) el 16,7%.

L'evolució dels últims anys indica un descens relatiu dels joves i adults i un increment significatiu de la població de 65 i més anys.

Estructura per edats i sexe (1981)

Municipi o Agrupació de Municipis	Estructura per edats			Relació de Masculinitat				
	00-14	15-64	65 i més	00-14	15-29	30-44	45-59	60 i més
Camprodon	18,82	64,75	14,50	1,06	1,06	0,91	1,04	0,78
Llanars	18,63	84,64	22,55	1,28	1,34	1,38	0,91	0,96
Setcases	14,86	62,16	21,62	1,00	1,10	1,14	1,83	0,77
Vilallonga de Ter.	13,05	67,70	18,81	1,27	1,00	1,26	1,13	0,96
Comarca	19,42	65,46	14,19	1,05	1,01	1,02	1,01	0,73

DIVERSOS INDICADORS DE L'ESTRUCTURA DE LA POBLACIO

La relació entre la població de més de 65 anys amb la població de 0 a 14 anys, o índex d'envelliment, és un dels indicadors de l'estructura demogràfica. Aquest índex va passar al Ripollès del 64,1% el 1975 al 94,3% el 1986, la qual cosa confirma un cop més l'envelliment progressiu de la població de Ripoll, amb un índex molt superior a la mitjana catalana.

CONCLUSIONS

De les dades analitzades es desprèn que el Ripollès té un comportament demogràfic característic d'una comarca muntanyenca, amb una tendència cap a la despoblació.

Des dels anys seixanta, el Ripollès passa per un procés demogràfic clarament regressiu fins a representar una pèrdua absoluta de més de 3.000 habitants entre 1960-1986, a un ritme anual de -0,37%.

El decreixement de la població es produeix de forma generalitzada a la comarca i efecte dinou dels vint-i-quatre municipis i moltes entitats, sobretot les localitzades a més alçada, les de població dispersa i de les colònies tèxtils.

El Ripollès es caracteritza per un creixement natural molt feble (0,24% el període 1975-1979) i un saldo migratori negatiu (605 persones entre 1975-1979), als quals cal afegir una estructura per edats molt envellida, amb un elevat índex de masculinitat. Tots aquets factors, més les conseqüències derivades de la crisi econòmica que va patir la comarca des dels anys setanta, han accelerat el descens demogràfic de la comarca durant els últims temps.

3.3.-POBLACIO ACTIVA

La població activa del Ripollès ha disminuït en el decurs dels darrers anys, passant de 15.774 actius, l'any 1970, a 13.801 el 1981 i a 12.982 el 1986, fet que representa un decreixement del 17,7% entre 1970 i 1986.

Durant aquest mateix període, el descens de la població comarcal va ésser de 7,5%.

D'una banda, la superior taxa d'activitat de la comarca en relació amb el conjunt català és la resultant d'una alta participació femenina.

Per un altre banda, factors explicatius del continu descens de la taxa d'activitats a Catalunya els darrers anys, com poden ésser la incorporació tardana de la població juvenil al mercat de treball, les jubilacions anticipades o l'acció de la crisi econòmica general sobre determinats grups - per exemple, la població femenina - no han incidit d'una manera prou decisiva al Ripollès on quedarien un xic contrarrestats per l'estructura adulta de la piràmide d'edats.

Taxa d'activitat i taxa d'atur dels municipis del Ripollès 1986.

Municipi	Població Activa	Taxa d'activitat	Taxa d'atur
Camprodon	972	42,0	17,0
Llanars	142	37,0	10,0
Setcases	64	40,0	5,0
Vilallonga de Ter	147	34,0	12,0
Ripollès	12.982	41,0	12,0

Població ocupada per sectors d'activitats, 1986. (en %)

	Agricult.	Indústria	Const.	Serveis	No específic.
Camprodon	2,0	36,0	7,0	38,0	17,0
Llanars	28,0	26,0	16,0	27,0	3,0
Setcases	48,0	3,0	7,0	39,0	0,0
Vilallonga de Ter	29,0	22,0	18,0	17,0	4,0
Total	731	5.993	697	3.636	32

3.4.-SECTOR PRIMARI

Les característiques físico-geogràfiques del Ripollès condicionen fortament les activitats agràries. Les dificultats per conrear i l'escassa rendibilitat han provocat un abandonament del camp, que ha vingut esperonat pels usos alternatius dels terrenys (construccions, vials,...) i per les activitats alternatives (indústries i serveis), però que no és específic de la comarca, ja que el conjunt de Catalunya, els darrers anys, ha patit un procés similar.

Ocupació principal del cap d'explotació

Municipi	Total	Agrària		No Agrària		Altres ocupació	
		Nombre	%	Nombre	%	Nombre	%
Camprodon	113	70	61,9	43	38,1	--	--
Llanars	64	30	46,9	26	40,6	8	12,5
Setcases	27	26	96,3	--	--	1	3,7
Vilallonga de Ter	59	46	78,0	7	11,9	6	10,1
Total	1.381	714	51,7	432	31,3	235	17,0

Les tasques agrícoles a temps parcial poden ser fetes igualment per les ajudes familiars, que presten suport a l'explotació sense percebre un salari. El nombre d'ajudes familiars comptabilitzades a la comarca pel Cens Agrari de 1982 s'acosta a les 900: els fills, la dona i més rarament algun germà del cap d'explotació col·laboren en les tasques quan és necessari, tenint cura permanent d'alguna part marginal, per exemple l'aviram o els conills, o ajudant en l'alimentació del bestiar.

En alguns casos, en comptes d'intensificar la pròpia activitat agrària ocupant-hi la mà d'obra sobrant, s'opta per desviar les ajudes familiars cap a uns altres sectors així, el 32% de les persones que participen en les activitats de l'explotació s'ocupen preferentment en sectors externs. En qualsevol cas, la major part de les ajudes familiars pertanyen a les classes inactives (dones, estudiants, jubilats), que algunes vegades, però, constitueixen una aportació apreciable, en termes monetaris, per a les explotacions agràries.

Ultimament, a causa de les mesures provinents de l'Administració encaminades a afavorir la incorporació de joves empresaris a l'agricultura, alguns caps d'explotació jubilats han traspassat les responsabilitats als seus successors.

3.5.- L'AGRICULTURA

Evolució de les superfícies productives agrícoles (ha)

Any	Conreus	Pastures	Bosc	Superfícies Diverses
1980	9.304	21.531	50.262	22.019
1981	8.433	20.714	47.723	22.459
1982	3.483	28.604	36.608	25.800
1984	4.688	25.576	51.156	21.696

Pràcticament el 50% de la superfície comarcal correspon a bosc, mentre que la terra destinada als conreus ocupa una extensió molt reduïda, que oscil·la entre el 4,5% i el 9,0% segons la font.

Durant les últimes dècades s'ha produït una notable transformació en l'us del sòl agrícola de la comarca, sobretot a la seva àrea septentrional. Els camps de tot aquest sectors s'han transformat sovint en prats, generalment naturals, i, en alguns casos, conreats.

Amb rigor, s'ha de dir que aquesta superfície total destinada a pastures és infrautilitzada, ja sigui perquè es troba als prats situats a zones de fort pendent que s'han abandonat, per la colonització dels camps per una vegetació poc propensa a ser encaminada cap a l'alimentació animal o per la repoblació arbòria d'àrees tradicionalment utilitzades per a pastura.

3.6.- LA RAMADERIA

La ramaderia és l'activitat econòmica més important del sector primari del Ripollès. El desenvolupament d'aquest subsector s'ha vist recolzat en els darrers anys per la reorientació que s'ha produït a l'agricultura, per la qual es tendeix a augmentar la superfície dels conreus farratgers utilitzats com a suport alimentari del bestiar.

L'explotació dels abundants recursos de pastura de la comarca és un factor més que ajuda a explicar la preponderància de les activitats ramaderes dins del sector agrari de la comarca.

Com en el cas de les superfícies de conreu, la cabanya ramadera ha experimentat canvis significatius els darrers anys. El tradicional predomini de la ramaderia típica de muntanya, amb els aprofitaments extensius centrats en el boví de carn, l'oví i l'equí, ha vist perillar la seva hegemonia amb l'expansió de les granges de producció de llet, el desenvolupament de les explotacions porcines a determinades zones de la comarca i la progressiva reducció del bestiar oví i de l'equí. Amb tot, el grau d'integració industrial no és encara gaire intens, ni s'ha produït un procés de desenvolupament comú per a tot el Ripollès, si no una certa especialització ramadera a diferents zones.

L'explotació de vaques de carn cobreix, durant una bona part de l'any (4-6 mesos), les necessitats d'alimentació del bestiar a les pastures (deveses, comunals de muntanya), que habitualment no formen part de les terres de l'explotació.

Tot i que el nombre de vaques de llet és sensiblement inferior al de vaques de carn, l'orientació lletera ocupa una posició preponderant d'acord amb els ingressos superiors que aquesta activitat representa.

Predominen de les explotacions petites: gairebé el 70% apleguen un màxim de 20 caps de boví de llet i més del 30% no superen els 10 caps.

El Ripollès és la comarca de Catalunya a part del Barcelonès on, entre 1962 i 1972, disminueix de manera més espectacular el nombre d'explotacions agràries: així, es passa de 4105 a 1484 explotacions, amb un decreixement del 63,8%, sense tenir en compte les explotacions dels tres municipis adscrits a la província de Barcelona. L'evolució experimentada pel nombre d'explotacions no sembla gaire lògica, si més no amb aquestes valors tan exagerats, però deixant de banda els defectes mateixos de confecció de cens, és indubtable que durant la dècada dels seixanta, tot i que la indústria ripollesa començava a albirar els impactes de la crisi, es produí un constant transvessament d'actius agraris cap a uns altres sectors, amb el consegüent abandonament de les explotacions més desfavorables.

A part d'uns quants municipis de l'àmbit septentrional de la comarca, a la resta de municipis la superfície arrendada és pràcticament equivalent a la superfície en propietat. Contràriament, la parceria només significa l'1,1% de la superfície agrícola utilitzada.

Un altre element que cal destacar, és la gran quantitat de superfície portada en règims de no propietat diferents de l'arrendament i de la parceria i que corresponen, en la seva pràctica totalitat, a les terres comunals. Territorialment, aquest règim de tinença sovintaja molt als termes municipals

de Vilallonga de Ter, Ogassa, Toses i Planoles, per aquest ordre i, en canvi, no apareix a quinze dels vint municipis restants.

3.7.- EL BOSC

L'evolució de les espècies arbòries al Ripollès presenta una característica prou coneguda: el procés de substitució del bosc de rebrot més autòcton, constituït bàsicament per espècies caducifòlies com el roure i el faig, per les coníferes (pi roig, pi negre). Els arbres tradicionals del Ripollès s'han vist, doncs, progressivament arraconats pels arbres de creixement més ràpid, com ara el pi roig, que és l'espècie predominant a la comarca.

La pràctica de la repoblació forestal ha generat diversos enfrontaments amb els ramaders de la zona, quan aquesta s'ha dut a terme a les zones de pastura. El conflicte s'origina quan una zona es repobla i s'hi prohibeix l'accés al bestiar, davant la possibilitat de destrucció dels plançons. D'aquesta manera es disminueix la superfície de pastures naturals i, a les zones on la càrrega ramadera és considerable, provoca efectes negatius a la ramaderia.

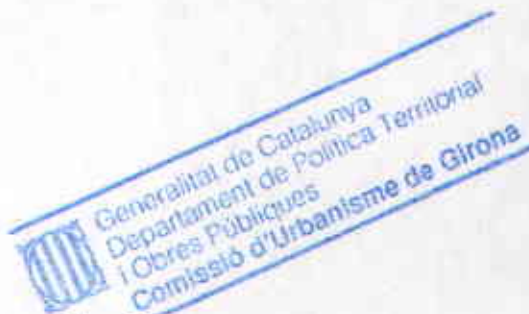
Les precaucions més sentides dels sectors implicats en l'aprofitament de la riquesa forestal es concreten en la promoció d'una repoblació més àmplia a les zones que no serveixin per a pastures i en la intensificació de la neteja dels boscos, que contribuiria a augmentar-ne la rendibilitat i hi reduiria, alhora, el risc d'incendi.

De sempre, l'espai forestal havia estat una font de recursos diversos, però actualment el seu aprofitament ha quedat reduït a l'explotació de la fusta. Aquest abandonament gradual del bosc n'ha comportat la progressiva degradació i un augment considerable del risc d'incendi.

Així, el bosc s'ha embrutat perquè ja no s'utilitzen per a llenya les restes de les tallades forestals; també s'ha interromput, en una bona part, la tasca de neteja dels pasturatges més intensius, etc. A més, ha sorgit la figura del visitant ocasional (recol·lecció de bolets, pícnic, industrial,...) que sovint actua com a degradador de l'espai forestal. En aquest sentit, l'actuació de l'Administració s'encamina a compatibilitzar la protecció i la rendibilitat econòmica del bosc, implantant mesures lliberalitzadores de l'explotació forestal, per l'una part, i evitant la degradació del bosc mitjançant els plans bàsics de lluita contra els incendis forestals, per l'altre.

SECTOR SECUNDARI

3.8.- LA INDUSTRIA

El Ripollès és, juntament amb el Berguedà i la Garrotxa, una de les comarques de muntanya d'industrialització antiga, on l'activitat fabril ha estat tradicionalment complementada amb les tasques agràries i més recentment amb les activitats productives lligades indirectament o directa al turisme.

A l'àrea de la Vall de Ter, incloent-hi Camprodon, l'activitat industrial ha ocupat una part important de l'activitat econòmica de la zona, sofrint en els darrers anys un progressiu estancament i perdent pes i població activa, que ha anat incrementant la importància del sector turístic i comercial.

Hi ha al Ripollès diverses activitats artesanals, les més importants de les quals fan servir recursos de la comarca, com ara la fabricació d'embotits, a Camprodon, Gombrèn, Molló i Ogassa; o bé continuen la tradició de les fargues ripolleses, com els fabricants de forjats de Ripoll, Campdevànol o Pardines. També és important la fabricació de "souvenirs" a Camprodon, St. Joan de les Abadesses i St. Pau de Segúries.

La majoria d'aquests productes es destinen al mercat local i especialment a la demanda turística als mateixos municipis.

3.9.- LA CONSTRUCCIO

El sector de la construcció representa al voltant del 6% de la població ocupada a la comarca, segons les dades dels padrons municipals del 1986. Aquest percentatge és una mica inferior al registrat anteriorment, ja que el 1975 la construcció absorbia el 7,3% de la població activa i el 1981 el 8,4% de la població ocupada, d'acord amb els padrons municipals del 1975 i del cens de la població del 1981, respectivament.

L'evolució de la població ocupada a la construcció presenta fortes fluctuacions, si bé és difícil de quantificar amb exactitud el volum d'ocupats, ateses les característiques del sector: importància del treball submergit i dels ocupats eventuais i autònoms. No obstant això, es pot assenyalar una tendència creixement durant la primera meitat dels setanta.

3.10.- SECTORS TURÍSTICS

Com a moltes altres comarques de muntanya, la natura i el paisatge juntament amb la tranquil·litat del medi rural, constitueix al Ripollès els elements essencials per atraure els excursionistes i estiuejants procedents del món urbà.

La Vall del Ter i Camprodon situada a la meitat nord de la comarca, gaudeix d'un paisatge d'alta muntanya on l'atractiu de la natura és molt rellevant.

La Vall del Ter a l'igual que la Vall de Ribes es consoliden com a importants àmbits d'estiueig, entès com l'estada estival prolongada, ja sigui en un establiment hotel·ler o en una segona residència .

A part de l'atractiu turístic fonamental que és el paisatge natural, la Vall del Ter té uns recursos turístics específics, entre els que cal destacar la pròpia estructura urbana dels nuclis urbans tradicionals, que mantenen l'atractiu dels nuclis compactes, on es compagina l'habitatge amb serveis i comerços.

El turisme d'interior es veu reforçat durant tot l'any, però sobretot durant la temporada baixa, pel turisme d'autocar que és cobert majoritàriament per persones adultes i jubilats, i menys sovint, per estudiants que viatgen amb els col·legis. En un turisme de nivell econòmic mitjà-baix, en general, al qual s'ofereix uns al·licients que estan centrats en l'atractiu cultural, el paisatge, la climatologia i la gastronomia. Excepte el cas d'algunes excursions d'escolars que s'allotgen durant uns quants dies a cases de colònies, aquest tipus de turisme no acostuma a pernoctar a la comarca.

L'oferta turística comarcal s'ha incrementat notablement durant els darrers anys paral·lelament a un creixement important de la demanda. Tradicionalment, els turistes del Ripollès han estat o bé famílies dels nuclis urbans que disposaven de segona residència a la comarca o visitants esporàdics, la major part dels quals eren afeccionats a l'excursionisme. Actualment el col·lectiu de turistes és més heterogeni i la practica de l'esquí, l'excursionisme o les visites culturals tenen un pes específic comparable al de la segona residència. El desplaçament d'estiuejants de la comarca a la costa, sobretot a partir del començament de la dècada dels setanta, és un fenomen que s'ha produït gairebé a totes les àrees d'interior amb una certa especialització turística i que ha conduït a una major diversificació de la demanda turística comarcal.

La promoció turística de la comarca ha estat un objectiu prioritari tant per a l'Administració com per a la seva iniciativa privada. En aquest sentit, l'actuació concertada ha donat uns resultats positius i el més important dels quals ha estat la consolidació de l'estació d'esquí Vallter 2000.

L'estació d'esquí Vallter 2.000 es troba situada al terme municipal de Setcases, a 11 km del nucli de població del mateix nom. Es una de les estacions d'esquí més properes a Barcelona i a la seva àrea metropolitana, de la qual dista 150 km (per Ripoll), i és a 90 km de Girona (per Olot). La proximitat amb aquestes gran àrees de demanda potencial permet de definir-la com una estació de cap de setmana.

L'estació, que comença a funcionar l'any 1975, és explotada per la societat de capital privat Vallter S.A, amb seu a Camprodon, que és l'empresa concessionària dels remuntadors mecànics. L'any 1986, a causa de diversos problemes financers d'aquesta empresa, els ajuntaments de la Vall de Camprodon van subscriure accions de la societat titular, convertint-la en una societat de capital mixt. Les dificultats de funcionament de l'estació d'esquí són ocasionades fonamentalment per la irregularitat de les condicions climatològiques, fet que comporta fortes fluctuacions del nombre de visitants.

CAP. IV. ESTRUCTURA URBANA

4.1.- ESTRUCTURA URBANA

L'extens municipi de Setcases (48,91 km²) forma l'extrem NW de la Vall de Camprodon, a la capçalera del Ter, i el seu terme forma un gran semicercle amb la base als grans cims dels Pirineus axials, al límit amb el conflent i el Vallegir i per tant amb la frontera francesa.

La Vall del Ter des de sota el Gra de Fajol fins al nucli urbà rep el nom de Vall de Carlat, ampla i en constant desnivell, i és recorreguda en bona part per la carretera que la comunica amb Camprodon, oberta o arranjada el 1918, i que arriba actualment fins al Pla dels Hospitalets o estació d'esquí de Vallter 2000.

El municipi no compta amb masies o hàbitat dispers, i la població viu agrupada al nucli urbà, situat al sector sud del terme, a la dreta del Ter a la confluència amb el torrent de Vall-Llobre.

El nucli es situa a la part de la solana més planera, i es disposa amb una estructura medieval de carrers molt estrets i amb pendent, per salvar el desnivell de 25 m. que existeix des de la part alta, a la situada al costat del riu.

L'intricat recorregut dels carrers dona lloc a l'aparició d'eixamplaments i canvis de direcció que configuren petites places, que permeten un petit esponjament i un mínim assolejament en aquesta trama de carrers, molt dels quals no arriben als 3 metres d'amplada.

La traça i el recorregut de carrers prové de la pròpia estructura de camins d'horta i de les escorrenties i recs d'aigua, sense que apareguin alineacions seguides de façanes de cases més enllà de petites agrupacions de tres o quatre d'elles, el que dona lloc a un recorregut tortuós, ple de canvis de visuals o de perspectiva, el qual li confereix l'atractiu principal i li manté l'imatge de poble rural medieval.

4.2.- PATRIMONI ARQUITECTONIC I RESSENYA HISTORICA

Els orígens històrics es remunten al 965, quan el comte Sunifred de Besalú esmenta el lloc en unes donacions fetes al monestir de Sant Pere de Camprodon. El 1017 una butlla papal al monestir de Camprodon, torna a citar el lloc amb el nom de Septem Casis. Però el fet històric més important fou la donació el 1118, per part del comte Ramon Berenguer III de Barcelona, al monestir de Ripoll, de l'extens alou que posseïa la parroquia de Sant Miquel de Setcases i que devia comprendre la major part del terme.

En un fogatge fet vers 1380, Setcases tenia 31 focs o famílies. El màxim creixement s'assolí al llarg dels segles XVII i XVIII, fins arribar a 552 habitants el 1787, temps de l'esplendor màxima de les fargues, el meners i el carboneig, i es mantingué estable al llarg del S. XIX. El nombre

d'habitatges actuals, 181 l'any 1991, i l'estructura urbana responen encara en gran manera a aquest període de major creixement, que se situava molt pel damunt dels 150 habitants censats en l'actualitat.

El nucli urbà del municipi va ésser incoat dins les declaracions de Paratge Pintoresc en data 28-9-1972 per la Comissió de Patrimoni de Girona.

No obstant això durant els darrers 20 anys, s'han afegit al nucli tradicional noves edificacions, principalment en la façana sud-est, al llarg de la carretera de Vallter, i s'han efectuat nombroses restauracions que li han canviat l'aire rural i fins rònc tradicional, canviant les tipologies, l'estil i materials de les edificacions antigues. Així es detecta fàcilment en les noves edificacions la introducció dels nous teulats de pissarra de Galícia per contra de la teula ceràmica i els teulats de llicorella del país que s'havien mantingut tradicionalment, la introducció de les noves balconades de fusta, les mansardes de la Cerdanya, i la introducció de nous aplacats de pedra de formes i colors diversos en substitució de la pedra del lloc i l'arrebossat tradicional existent fins aquell moment.

No hi ha en el nucli urbà edificacions de valor arquitectònic remarcable, probablement en origen no hi havia tampoc grans masies o edificacions de notable valor, doncs les grans i bones finques agrícoles no estaven situades en aquest extrem de la Vall del Ter. No obstant el conjunt del nucli urbà, i sobretot la seva estructura urbana que dona lloc a aquesta riquesa d'imatges i perspectives canviant manté un notable interès com a conjunt arquitectònic.

Església de Sant Miquel.-

Església originària del S. XII, i refeta el S. XV, encara tornà a ésser reformada i en part refeta el 1729, després d'un incendi que obligà a reparar-ne les voltes i la teulada.

La nau es construïda amb volta apuntada recolzada sobre arcs creuats que es tanquen amb claus centrals. Entre els esperons que suporten la volta s'allotgen capelles, algunes d'elles tancades.

Els arcs i angles dels esperons són de pedra treballada, essent la resta dels murs reomplerts de pedra i argamassa.

L'església ha estat restaurada recentment (1980), s'han repicat els arrebossats de la paret, deixant vista l'estructura de pedra.

L'església conserva un retaule barroc de 1754, que ha estat restaurat recentment, així com una imatge de Sant Miquel també barroca i situada en una fornícula exterior, sobre la porta de l'església.

Refugi d'Ulldeter.-

Fou construït a càrrec del Centre Excursionista de Catalunya, segons plans de l'arquitecte Jeroni Martorell, a 2390 m. d'altitud, prop del naixement del Ter. Es cobreix el 13 de setembre de 1908 i fou el primer refugi muntanyenc de tot l'estat espanyol.

L'edifici era de voltes de pedra apuntada, el teulat de forta pendent era enquitranat, les finestres de fusta vermelles. Els materials emprats no suportaren les condicions climatològiques: Sofrí diverses reparacions i s'arruïnà totalment entre el 1936 i el 1939. El 1953 es construï el nou refugi al Racó de Morenç.

CAP . V . - I N F R A S T R U C T U R A I S E R V E I S

5.1.- XARXA

L'accessibilitat és un dels factors determinants del desenvolupament de les comarques de l'interior de Catalunya.

En les àrees de muntanya, on la població es localitza de manera dispersa, la ramificació de la xarxa, el seu traçat i estat de conservació són factors importants per a l'estabilització de la població en els nuclis rurals.

Aquesta ramificació de la xarxa viària comporta també una dispersió de competències entre les diferents administracions.

La xarxa primària actual, a la comarca, es composta per la N-152.(Ripoll-Puigcerdà). i la N-150 (Olot-Ripoll) quina competència és del MOPT i que formen part de l'anomenat Eix Pirinenc. Aquesta xarxa bàsica quedarà reforçada pel que fa a l'accessibilitat de la comarca cap a l'est (amb la Garrotxa i Girona), amb l'obertura del Túnel de Bianya, encara que és situat sobre la traça de la carretera comarcal C-153, farà les funcions pròpies de l'eix pirinenc en aquest tram.

I per la banda sud, l'accessibilitat quedarà millorada per l'arranjament de la N-152, i la substitució de les corbes de Taradell per un petit túnel, en el tram, quina competència és de la Generalitat de Catalunya.

Formaria part també de la xarxa bàsica la comarcal C-149 (Ripoll a Berga), amb mal estat, i la comarcal C-151 (Ripoll- Camprodon - Coll d'Ares)

Els nuclis de la Vall del Ter s'estructuren a través de la carretera GEV-5264 (Camprodon - Setcases), que s'hauria de considerar inclosa dins la xarxa comarcal de carreteres. La titularitat administrativa d'aquesta carretera es la Diputació de Girona.

L'amplada d'aquesta carretera és reduïda, i la seva traça no és adequada per absorbir puntes de tràfic important com el que produeix els caps de setmana en la temporada d'esquí.

El tram més deficient en aquest aspecte és el pas per l'interior del nucli de Setcases.

5.2.- INFRASTRUCTURES HIDRAULIQUES I DEFENSA DE LES RIUADES.

Les obres hidràuliques existents en les lleres del Riu Ter són fonamentalment ponts, passarel·les i murs de contenció.

En total hi ha relacionades 81 obres d'infraestructura a la conca del riu Ter, dins la comarca del Ripollès, segons l'inventari de la Comissaria d'Aigües del Pirineu Oriental.

A part de les obres d'infraestructura dutes a terme amb motiu de les riuares de 1982 s'han fet a la comarca, en els darrers anys, dues obres força importants: d'una banda, la construcció d'un pont a Montesquiú per a connectar el casc urbà amb el castell propietat de la Diputació de Barcelona, que és que ha assumit l'execució de l'obra. Per una altra banda, el pont nou a l'entrada de Camprodon per accedir a Setcases sense necessitar de passar pel nucli urbà.

Els dies 7 i 8 de novembre de 1982 es va produir a les comarques septentrionals de Catalunya i a Andorra uns aiguats excepcionals que provocaren greus inundacions i moviments de masses rocoses, amb resultats catastròfics per a les persones (14 víctimes mortals) i per a l'economia del país (aproximadament quaranta-cinc mil milions de pessetes de pèrdues).

Les dades de l'estació metereològica de Camprodon van registrar precipitacions de 25,4mm i 182,3mm, els dies 6 i 7 respectivament, amb un total de 207,7 mm en dos dies.

Moltes carreteres van resultar tallades per l'erosió fluvial i alguns pobles van quedar incomunicats durant uns quants dies. Els serveis d'electricitat, aigua i telèfon es van tallar en alguns indrets pirinencs. Les inundacions van perjudicar l'agricultura i la indústria pròxima a les ribes dels rius i van amenaçar alguns pobles, que van haver d'ésser evacuats.

Segons dades dels serveis tècnics de la Diputació de Girona, les poblacions que patiren danys més greus van ser les de Setcases, Capdevanol, Ripoll i Ribes de Freser.

La valoració dels danys de les inundacions el novembre de 1982 són en milers de pessetes:

Centrals productores d'electricitat

Les centrals hidroelèctriques, tot i perdre importància relativa en la producció d'energia elèctrica a Catalunya a causa de l'entrada en servei progressiva de centrals tèrmiques (nuclears i convencionals), representen al Ripollès l'única font d'energia primària. No s'han ubicat a la comarca, però, centrals hidroelèctriques reversibles o de bombeig destinades a absorbir excedents d'energia procedent de les centrals tèrmiques i a satisfer quan calgui les demandes punta.

Central	Riu	Producció (Mwh)	Potència (kw)	Concessionari o explotadora
Tregurà	Catllar	6.533,3	4.560	HEDATSA
Llanars	Ter	6.457,3	1.500	Hijos de J.Bassols
Vilallonga de Ter	Ter	5.978,5	1.760	HEASA
Feitús	Feitús	554,9	272	Sud-est S.A.

5.3.- ABASTAMENT D'AIGUA

En general no hi ha problemes d'abastament d'aigües i distribució a cap del municipi de la conca alta del Ter.

En els nuclis urbans de Llanars, Vilallonga i Setcases, la xarxa de distribució és municipal. En els nuclis de Tregurà de Dalt i Tregurà de Baix s'estaran duent a terme les obres per a l'instal.lació del dipòsit i xarxa de distribució.

En els nuclis de Feitús, el Riberal i Espinalva del municipi de Llanars no hi ha xarxa de distribució i l'abastament és particular per a cada habitatge. Als nuclis de la Roca i Abella en el municipi de Vilallonga, està realitzat el projecte d'abastament d'aigua i és prevista la seva execució dins el Pla d'obres i serveis.

5.4.- DEPURACIO D'AIGÜES NEGRES

En els nuclis urbans de Llanars, Vilallonga i Setcases existeix xarxa de sanejament instal.lada.

Ajuntament que farà les funcions de Centre Cultural i d'Activitats múltiples. Dins el nou edifici està situat també la sala del consultori mèdic.

En el municipi de Vilallonga està en fase d'acabats, el nou edifici de l'Ajuntament, que ocupa fins ara part de l'edifici de les escoles. La posta en funcionament del nou edifici permetrà la redistribució de l'edifici de les escoles, i poder disposar d'una sala d'usos múltiples i de la sala del dispensari mèdic en l'edifici del nou Ajuntament.

El municipi de Setcases disposa d'una sala multi-us recentment rehabilitada. La sala de 90m² farà les funcions de Centre Cultural i d'Activitats múltiples.

CAP . VI . - CONCLUSIONS DE L'ANALISI

6.1.- CONCLUSIONS DE L'ANALISI

Els municipis de Setcases, Vilallonga de Ter i Llanars venen lligats en la seva evolució a la unitat que formen amb Camprodon i amb les expectatives turístiques de la Vall Alta del Ter, i l'estació d'esquí Vall-Ter 2000.

Es constata fàcilment com l'economia turística adquireix una importància creixent, com a motor de l'estabilització de l'economia de tota l'àrea, i com els complements comercials i de serveis de l'àrea d'esquí de Vall-Ter 2000, es reparteixen en tots els municipis de la Vall.

Per la petita dimensió i la proximitat entre els nuclis urbans, cal doncs valorar les necessitats d'equipaments i serveis, així com la pròpia evolució demogràfica i econòmica de tota l'àrea, com a un conjunt únic, dins el qual les millores en l'oferta turística, comercial o d'equipaments en qualsevol dels nuclis repercuteix favorablement en tots ells.

La zona continua n'obstant amb tendència a la regressió demogràfica, com succeeix a tot el Ripollès i en general a totes les comarques de muntanya a on l'inexistència d'una capital comarcal prou forta que freni l'emigració provoca pèrdues netes de població al conjunt de la comarca. La disminució és especialment forta a les entitats d'altitud elevada, les de població dispersa, i a les colònies tèxtils en la resta de la comarca.

La baixa taxa de natalitat unida a un saldo emigratori negatiu provoca que la disminució d'efectius sigui cada vegada més elevada, a més dels consegüents efectes sobre la piràmide d'edats, que presenta un grau d'envelliment molt considerable. Aquest fet porta aparellada la disminució del potencial humà de la comarca, ja que són molts els municipis en que no hi ha prou joves per a substituir les persones que estan a l'edat de jubilar-se. En definitiva, els indicadors de potencial de creixement de la comarca són molt baixos, dada que assenjala que el Ripollès és una comarca estancada i amb tendència a la regressió demogràfica.

Aquesta tendència es manté, en el darrer cens, si comparem les xifres dels darrers 10 anys dins la Vall de Camprodon. Així del 1981 al 1991, la població de fet dins el conjunt de la Vall, disminueix un 6%, passant de 3361 habitants al 1981, a 3155 habitants al darrer cens de l'any 1991.

Aquesta tendència regressiva, sembla estancar-se n'obstant en els municipis petits, i així a Setcases i Llanars es manté la població de fet, i disminueix lleugerament a Vilallonga de Ter, la població de Vilallonga passa de 452 persones censades l'any 1981, a 429 en el darrer cens de l'any 1991.

L'activitat en el sector de la construcció mostra una major dinàmica, fruit de l'increment de demanda de la segona residència, i els serveis lligats al sector turístic.

Així es constata entre els cens de 1981 i el de 1991, un increment de 107 habitatges a Llanars, de 78 habitatges a Vilallonga de Ter i 14 a Setcases. Aquesta darrera data no és molt significativa doncs l'increment de les darreres promocions immobiliàries no estan comptabilitzades .

L'activitat agrícola basada essencialment en la ramaderia, en bestiar boví de carn mixt, i que havia estat la base econòmica dels petits municipis, ha sofert una notable disminució de la població activa agrària, així com del nombre d'explotacions, i la seva evolució vindrà lligades a les vicissituds generals del sector primari. La seva incidència i la seva regulació en el desenvolupament urbanístic municipal serà mínim, encara que continua essent una activitat bàsica per a l'estabilitat demogràfica, econòmica i medioambiental de tots els petits municipis.

La consolidació del Sector Turístic depèn d'una diversitat de factors que obliguen a una coordinació global dels estaments implicats per tal d'incidir entre d'altres, en la millora de les comunicacions, que es veuran notablement millorades pels arranjaments de la N-152 i per l'obertura del Túnel de Bianya C-153, així com en la manca de serveis i d'equipaments lligats al turisme, la insuficient professionalitat o tradició turística, i la seva promoció.

En valor paisatgístic i naturals, encara que prou coneguts són la base on bascula l'atractiu turístic de tota la vall. El lloc d'atracció del turisme d'hivern, són les pistes d'esquí de Vall Ter - 2000, encara que difícilment pot constituir-se en un nucli de recepció d'un turisme massiu, compleix un paper d'especial rellevància en el desenvolupament de la Vall.

La manca de neu que ha patit els darrers anys ha escurçat la temporada. A aquest fet clau cal afegir la insuficient promoció per augmentar el nombre d'esquiadors entre setmana, i la dificultat de crear una oferta d'activitats complementàries al propi esquí, que permetria pensar en una estabilització i increment de la demanda turística de la Vall de Camprodon.

**CAP . VII . CRITERIS I OBJECTIUS
DE PLANEJAMENT .**

7.1.- CRITERIS I OBJECTIUS DE PLANEJAMENT

Serà l'objectiu d'aquestes normes, l'ordenar urbanísticament el creixement de la nova edificació i la rehabilitació de l'existent, per tal de fixar-ne les condicions volumètriques, estètiques i d'habitabilitat, per aconseguir un desenvolupament ordenat del nucli urbà, i fer-lo compatible amb el manteniment de l'imatge de nucli rural tradicional, i respectuós amb l'alta qualitat paisatgística de l'entorn natural que l'envolta.

En aquest sentit, es considera necessari que la normativa urbanística permeti el bon desenvolupament de l'activitat econòmica del municipi, que vindrà lligada principalment al sector primari i al turisme. Això ha de comportar la possibilitat de transformació de l'actual edificació, comptant que el seu atractiu son la qualitat ambiental i paisatgística de l'entorn i el manteniment d'una estructura urbana i una imatge de nucli tradicional.

El criteri seria, la regulació de l'edificació del nucli urbà, afavorint la rehabilitació i la reforma de les edificacions existents, en front de l'enderroc de les velles edificacions i els edificis de nova construcció.

Les edificacions de nova construcció es limitarien a l'àrea urbana, fixant-ne les condicions estètiques de volumetria i materials per a integrar-les en el conjunt del nucli urbà actual.

S'ha de tenir en compte que els edificis de nova planta comporten major facilitat de distribució i rendabilitat per a la promoció, el que dona com a conseqüència l'abandó o el menor interès de la promoció privada, per a la rehabilitació de les velles edificacions.

El criteri seria doncs reduir les noves edificacions, tot fixant unes condicions de volumetria i materials equiparables a les existents, per afavorir la rehabilitació i reutilització de l'edificació existent i aprofitar l'estructura urbana del nucli actual.

En quant a condicions estètiques i de volumetria de les edificacions dins el nucli urbà, el criteri seria el de definir uns tipus edificatoris i de materials assimilables a l'imatge de "nucli rural tradicional".

Encara que les edificacions dels darrers anys han canviat notablement l'imatge exterior del conjunt del nucli urbà de Setcases, el criteri seria recuperar l'imatge volumètrica i de materials de l'edificació antiga encara existent. Les raons que ens portarien a defensar aquest criteri, no seria tant el valor arquitectònic de la vella edificació, que és petit i ha estat notablement transformat, si no la fixació

d'una determinada imatge de nucli turístic, extensament arrelada i lligada a les parets de pedra vista, la fusta i els teulats de llicorella o de teula propis del país.

Aquesta recuperació de l'imatge de l'arquitectura tradicional del país, ens portaria a acceptar com inevitable o inqüestionable aquesta arquitectura de "pedra i fusta" (o arquitectura turística), i a la qual es proposaria treure-li el folklorisme més artificios, que representarien els materials impropis del país, com serien les pissarres de Galícia, els voladius o les grans balconades, les torrasses, o les mansardes ceretanes.

En quant al sistema d'equipament turístic que representa Vall Ter-2000, es fixarien les condicions pel seu desenvolupament urbanístic, a partir de les instal·lacions existents al Circ de Morenç i Pla dels Hospitalets, lligades a les pròpies necessitats de serveis de les instal·lacions, i a les possibilitats d'implantar una major oferta d'hostaleria al Pla de Pastuira, per a possibilitar també l'oferta hotelera o de refugi a peu de pista.

Per últim, es desestimaria la creació de noves urbanitzacions o nous nuclis urbans, per quant es considera que fora millor en aquest moment, consolidar els nuclis urbans actuals de Setcases, Vilallonga de Ter, Llanars i els demás nuclis rurals existents, possibilitant la seva rehabilitació, ampliació i dotació de serveis, abans que possibilitar una excessiva oferta de sòl per edificar, que dispersaria l'inversió immobiliària, dificultant la rehabilitació o consolidació d'aquest nuclis, i malmetria l'imatge i l'alta qualitat ambiental del paisatge rural de la Vall Alta del Ter.

8.1.- ORDENACIO PROPOSADA

El nucli de Setcases es situa enfront de la confluència del torrent de Vall-Llobre amb el riu Ter. L'expansió del nucli en la seva part baixa més propera al riu, ha donat lloc a successives riuades que han provocat molta perillositat i quantioses perdues.

L'ordenació del front de riu, es doncs l'objecte principal sobre el que incideixen aquestes Normes Subsidiàries.

El mur de contenció d'aigües, promogut per la Junta d'Aigües del departament de PT i OP. de la Generalitat, es concep com una gran base o sòcol del nucli urbà, sobre el que es recolza la proposta de nova carretera o variant de pas del nucli en direcció a l'estació d'esquí de Vallter.

Els terrenys situats entre aquesta carretera i el nucli urbà es qualifiquen com a espais lliures, amb la finalitat de preveure una àrea de lleure i aparcament per a recolzar l'activitat turística del municipi.

La regulació de l'edificació del nucli urbà s'ha basat en criteris de rehabilitació i reutilització de les edificacions i volums actuals en detriment de la substitució sistemàtica de l'edificació existent, per tal de mantenir les característiques i l'imatge del nucli actual, que es considera el principal atractiu i valor turístic del municipi.

Es preveu completar l'edificació del nucli urbà en la seva part alta, en la que es fixen sis unitats d'actuació. S'inclou així mateix, en el límit Nord del nucli urbà i a l'altre costat del riu Ter, un petit sector del Sòl Apte per Urbanitzar, per a usos d'habitatge unifamiliars.

8.2.- RESUM DE SUPERFÍCIES

Superfície Terme Municipal.....	48,91	Km2
Superfície Sòl Urbà.....	8,80	Ha.
Superfície Sòl Urbanitzable.....	2,50	Ha.
Espais Lliures dins Sòl Urbà.....	11.747	m2
Equipaments dins Sòl Urbà.....	5.183	m2

UNITATS D'ACTUACIO:

U.A.1.- Superfície total.....	1.329	m2
Edificabilitat.....	1.196	m2
Vialitat.....	336	m2
Espais Lliures.....	45	m2
U.A.2.- Superfície total.....	2.319	m2
Edificabilitat.....	2.087	m2
Vialitat.....	588	m2
Espais Lliures.....	251	m2
U.A.3.- Superfície total.....	1.217	m2
Edificabilitat.....	1.095	m2
Vialitat.....	164	m2
U.A.4.- Superfície total.....	580	m2
Edificabilitat.....	522	m2
Vialitat.....	98	m2
U.A.5.- Superfície total.....	1.815	m2
Edificabilitat.....	1.633	m2
Vialitat.....	275	m2
U.A.6.- Superfície total.....	621	m2
Edificabilitat.....	558	m2
Vialitat.....	145	m2

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL
DIRECCIÓ GENERAL D'URBANISMEDocument objecte d'aprovació inicial per la
Comissió d'Urbanisme de Girona en data 21 de
desembre de 1994.

LA SECRETÀRIA DE LA COMISSIÓ.

SETCASES. Vista des del Riu Ter

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Comissió d'Urbanisme de Girona

SETCASES. Vista superior des del Camí de les Creus